

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Bladt, Hjortnæs, Frode Jakobsen, Th. Mikkelsen, Carl Nielsen, Chr. Rasmussen, Teichert, Jens P. Jensen, Ejner Kristensen, Anders Andersen, Dalsgaard, Skov Thulesen, H. C. Toft, Niels Ravn, Knud Thomsen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Det jydsk Musikkonserverium.

(Lovforslaget (nr. 95) findes i tillæg A. sp. 769, fremsættelsen i tidenden sp. 2672).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Waldemar Laursen: Jeg vil gerne indledningsvis takke den højtærede minister for kulturelle anliggender for fremsættelsen af dette lovforslag. Det tilsigter — sådan må jeg bedømme det — ikke alene at sikre statens overtagelse af Det jydsk Musikkonserverium, men også at skabe forbedrede forhold og mere faste rammer for den faglige musikuddannelse på vore musikkonserverier i det hele.

Lovforslaget har relation til den betænkning, som den af undervisningsministeren nedsatte musikkommission afgav i 1962. Kommissionens opgave var bl. a. at undersøge de forhold og de vilkår, under hvilke dansk musikopdragelse og musikundervisning fandt sted, samt at fremsætte forslag til eventuelle forbedringer, og det er da også dette, det foreliggende lovforslag tilsigter.

Vi har her i landet 5 musikkonserverier, hvis opgave det er at varetage såvel den forberedende undervisning som de nærmere studier inden for alle uddannelsesretninger samt den afsluttende undervisning for de enkelte specialer. Den videregående uddannelse, den, der tager sigte på uddannelse af komponister, solister og dirigenter, har i overvejende grad været varetaget af det kgl. danske musikkonserverium i København og Det jydsk Musikkonserverium i Århus. Det har dog hidtil været således, at også de tre mindre konserverier har forsøgt sig på samme felt, hvilket i mange tilfælde har virket uheldigt. Derfor

tilsigter lovforslaget en rationalisering, der koordinerer opgaverne på konserverierne, således at den videregående uddannelse nu alene skal finde sted på konserverierne i København og Århus, medens den almene uddannelse skal varetages af alle konserverier, en ordning, der sikkert vil bringe orden og system i undervisningen.

Denne strukturændring forandrer ikke, så vidt jeg kan skønne, noget af betydning for de tre mindre konserverier, der vil kunne fortsætte som selvejende institutioner, der uddannelsesmæssigt på deres områder har samme studie- og eksamensordning som de to andre konserverier. De kan øve deres gerning som hidtil, få bevillingsmæssigt tilskud fra staten, den kulturelle fond, kommunerne o. s. v. og forhåbentlig dermed løse de dem stillede opgaver tilfredsstillende. Man må vel også regne med, at de elever, der frekventerer disse musikkonserverier, kan opnå lån og legater fra ungdommens uddannelsesfond, så de gebyrer, der eventuelt opkræves for undervisningen, ikke belaster de studerende for stærkt.

I øvrigt vil jeg ikke undlade over for den højtærede minister at udtrykke mine opriktige forhåbninger til, at også de øvrige i provinsen eksisterende konserverier vil kunne opnå samme status som den, man nu ønsker at give Det jydsk Musikkonserverium, når disse i tiden fremover når et udviklingstrin og en størrelse, der med god grund berettiger dem til det. Målet må vel være, at også den undervisning, der gives på anerkendte konserverier, gives i overensstemmelse med, hvad der er dansk undervisningsvæsens principielle bestræbelse og sigte.

For Det jydsk Musikkonserveriums vedkommende stiller sagen sig imidlertid i dag sådan, at det i relation til sin størrelse — det har, så vidt jeg kan huske, et antal elever, der udgør noget over halvdelen af elevantallet på musikkonserveriet i København — samt dets omfattende indslag i musikdannelsen efterhånden har fået bevillet så betydelige statstilskud over finansloven, at det økonomisk nærmer sig ligestilling med konserveriet i København.

Da nu dets opgave ifølge lovforslaget på musikundervisningens område bliver af samme omfang som dettes, der er en stats-